

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Joannis Bisselii, è Societate Jesu, De Pestiferis Peccatorum Mortalium Fructibus Exempla Tragica

Bissel, Johannes

Dilingæ, 1679

VII. Catharina Damnata.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52326](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52326)

dic. 3. [P.] Versu 1. [Q.] Proverbior, 1. v. 16.
 [R.] Editionis Antwerp. in 8. apud Nutium à p.
 939. [S.] Thomas Cantipratanus lib. 2. de Ap-
 bus. cap. 30. num. 54. [T.] In psalmos. apud Th.
 Hybernicum. [V.] 1. ad Corinth. 6. ad Galat.
 v. 19. [X.] vers. 29. [Y.] Suprà citat. num. 1.
 [Z.] Ad Roman. 7. v. 13. [AA.] vers. 45. [BB.]
 Matth. 12. vers. 35. [CC.] Matth. 12. v. 37. [DD.]
 vers. 44. [EE.] Isaiä 5. vers. 4. [FF.] ad Hebr.
 3. v. 13. [GG.] Psal. 12. v. 4. [HH.] Matth.
 v. 23. [II.] Matth. 13. v. 50.

*Pestiferorum Peccati Mortalis
 Fructuum.*

EXEMPLVM TRAGICVM VII

CATHARINA PE-
 RVANA, DAMNATA

*Peccata Mortifera Fructum progignere,
 Gehennam, ac Damnationem Sem-
 piternam.*

Dictum 26. Martii, seu, Dominicâ Passionis:
 Vesperi.

I. **ORUM** hominum, qui Timore
 re potius, quàm Amore, & Te-
 more, quidem Servili magis,
 quàm Filiali, ducuntur; *gustus*
Amarissimus omnium Peccatorum
Mortalis Fructuum est, vel esse

Catharina Damnata.

certè viderique solet, *ÆTERNÆ DAMNATIONIS* Pœna-Sensûs, seu *GEHENNA*. Unde est, quòd clamet S Isaias; (A.) *Conterriti sunt in Sion* (cœtu Fidelium) *Peccatores*. nec sine causa. *Quis enim* (inquit porrò) *quis habitabit cum IGNE devorante? aut, quis poterit habitare cum ARDORIBVS SEMPITERNIS?* Ideoque & Epulo ille Evangelicus rogavit *Abrahamum*, ut mitteret *Lazarum*, in domum *Patris sui* è Limbo, ad testificandum *Quinque Fratribus* suis, de Magnitudine suppliciorum *Gehenna*: quò perterrefacti, & à dissoluta vita retracti, non & ipsi venirent in locum illum tormentorum. (B.) Veruntamen, non obtinuit istud Epulo dives; nec missus est *Lazarus* à mortuis ad Vivos: non, quòd missiones tales, aut fieri non possent, aut non verè quandoque realitèrque fierent; sed quòd, illis antiquæ Legis temporibus, aliter plerumque Divino consilio voluntatiquè visum esset. Ex qua tamen *Apparitionum* ejusmodi omissione vel raritate, dubium non est, quin apud quàm plurimos tunc improbos *Gehenna* fides impiè laboraverit. Quocirca, jam olim quoque, ante annos bis mille septingentos, & quod ultrà est, scelerati quidam mortales se consolabantur, vel incredibilitate, vel incredulitate *GEHENNÆ*, tanquam *FABULÆ* cujusdam & Figmenti poëtici: cùm, ad Peccata, sine timore perpetranda, sese mutuò extimulantes, dicerent; *Non est, qui agnitus sit, reversus ab Inferis.* & *Nos igitur post hæc erimus, quasi non fuerimus:* (C.) in ventum ac nihilum dilapsuro *Spiritu* nostro, tormentorùmque omnium incapaci futuro.

II. Talia quædam, & horum similia, prisca somnia-

N 4

Catharina Damnata.

somniabant illi, delirabantque, de GEHEN-
 NÆ Vanitate, Animarumque nostrarum omni-
 moda destructione. Verum, apud nos Christia-
 nos, qui divinissimâ Fide tenemus, ac certi sumus
 GEHENNAM esse, necnon Animarum pec-
 catricum post hanc vitam Cruciatu immenso
 in Duobus tamen adhuc sæpe caligatur. In U-
 NO quidem; Quænam Animæ Peccatrices post
 mortem *Keipsa* jam sint eò detrusæ? quæ non
 eum vulgò jactetur; *Vltimo* vitæ fugientis *Gen-
 tu*, posse quemcunque quantumvis enormem Pec-
 catorē in Gratiâ reponi. cum item *Judicia Dei* sint
Incomprehensibilia, & *Abyssus multa* (D.); scilicet
 sūque etiam isto verum sit, quod Ecclesiastæ
 no capite (E.) pronuntiatur; *Nescit Homo, utrum
 amore, an odio, dignus sit: sed OMNIA in fu-
 turum SERVANTVR INCERTA* (quæ
 notitiam nostram *humanam*, citrà Revelationem
 non autem, quoad *Divinam* Omniscientiam, &
 Intuitum). Hoc ergò *Primum* est Perplexi-
 tis nostræ caliginis punctum, circa quod ha-
 remus. In ALTERO verò, ambigimus; *Quæ-
 nam* illa sint, & qualia, tam atrocia Inferorum
Tormenta?

III. Sed, quanquam hæc ità se habeant: pro-
 vidus tamen Deus, ad terrorem & exemplum Ve-
 ventium, diversis temporibus remisit in hoc se-
 culum, ad breve tempus: nonnullas DAMNATA-
 TORUM animas, sive in suamet substantiâ
 in alieno Spiritu (F.): quæ, assumpto vel pro-
 prio, vel alieno, vel phantastico, & aërio corpore
 & se in *Gehenna* esse contestarentur; & pœnitentia
 suarum interdum *partem* (nam *Totas*, nec Angeli-
 ca ulla lingua exponeret) repræsentarent.

Catharina Damnata.

bis, factis; signis, ac rebus, Inter quas *Apparitiones*, omni Veritate morali contestatissimas, Deus novissimis etiam temporibus his, & sexaginta ante annos (uno plus) voluit esse CATHARINÆ, illius PERUANÆ Puellæ, reditum à morte ad viventes; *in signis, ac portentis, & spectris* omnium generum: novissimæque, ipsiusmet quoque defunctæ aspectu & alloquio. Quæ nunc singillatim, ac per ordinem, sicuti gesta sunt, explicabo: rogans Charitatem vestram; ut memorix quodam brevissimo compendio recolere ne gravemini, Peccata Puella illius occulta, necnon Peccatorum ejusmodi *Sacrilegam Occultationem*. Ex quibus subsecuta est *Pœna* (velut audistis) *Prima*, ut *Gratiam* tandem *Efficacem*, justissimo Dei furore, non haberet, in morte saltem, ejusque supremo articulo, perfectam Confessionem peragendi. Sequitur nunc *Secunda*, eaque vulgaribus hominum sensibus *gravior*, ob eadem illa Peccata, *POENA: Damnationis*, inquam, *Sempiterna*: velut hesterno vespere promisi. *Signa* porro *pejoribus*, circa *Animam CATHARINÆ defunctæ*, *Status*, fuerunt continuo compluria.

IV. Nocte namque eâ, quâ extincta est in Impœnitentia sua, *Obstinatione* confitendi turpitudines suas *Occultas: Conservarum* illius quædam, secundum humeros, plagam percutientis se, tanquam *Calcis* aut *Vngula*, gravem excepit: nemine usquam percussione istius auctore conspecto. permanseruntque læsionis illius *signa*, in dies etiam insequentibus aliquam multos. Deinde eadem ipsâ Nocte, qua *Catharina* decessit, *Domina frater*, injecto in se brachio quopiam inaccessibili, thalami sui liminibus est extractus,

N 5

invi-

Catharina Damnata.

inventus quantumlibet, ac vi summâ renitens. Eâdem præterea nocte, quidam *Equus*, herili stabulo, mansuetissimus licet antehac, & perquam pacatus, efferari, & in furias agi, nullis (quæ quidem apparerent) causis, repente cœpit: in saxa quoque stabulique parietes, violenter calcos impingere; abruptisque per vim habenis, per equile passim omne fursum deorsumque cursitare denique, per noctem reliquam universam atrociter insanire. Eâdem insuper nocte, castellaniquoque *Canes*, ad unum omnes, væcordi discursu, latratibus, & furore Cerbereo, palatium universum, ac viciniam arcis, externârunt.

V. Exactâ verò tandem tetrâ illâ Noctē, defossoque jam impurato *puella* Cadavere: cum una quædam *Ancillarum* in palatio, negotii domestici causâ, cubiculum introisset, in quo per tam longinquum tempus infirma *Catharina* decubebat, in quo & toties peccaverat, & in peccatis suis pertinaciter expiraverat (quod sanè *Cubile*, vel ob hoc ipsum aut destrui conveniret, aut in perpetuum occludi) animadvertit; quodam (nocturnum fuisse suspicor, & *Catharina* quondam usibus familiare, *Scaphium*) ex tabulæ, cui superimpositum fuerat, in se, magno validoque expulso, projectari. Præterea (quod merito plurimum admiremur) tam intrâ Palatii illius atrium, quàm circum ac suprâ illud, foris que urbe *Itatâ* universâ, *Lâteres* ac *Tegula* innata, conglomeratim dispersæque, huc illuc dilutitare per aërem ac sublime, fragore crepitique horrendo, conspectæ sunt & auditæ: non ab uno aliquo paucisve, sed ab oppidanorum pleræque multitudine: quæ ad *passuum duo millia*, nullo

Catharina Damnata.

rapiente turbine procellave, disjectabantur. Cùm tamen (quod studiosè observes) eo loci, unde lateres hi tegulaeque divolârunt, neque later ullus, neque tegula, reperirentur: quippe, *palmarum* arboreis scandulis omni tam urbe, quàm arce castelloque, contactis.

VI. Nec tamen in *Elementis* duntaxat, aut insensibilibus aliis irrationalibusve, portenta tunc steterunt: sed eòdem ipso tempore, & *Ancillarum alia quaedam*, (haud secus, ac paullò antè Dominæ frater, apprehenso ipsius brachio per manum invisibilem, è cubili suo protractus fuerat) sic ista correpto protracta pede est, ad spatium longissimum; idque, spectantibus claro de die quàm plurimis: eâ tamen, quæ illam trahe- ret, nondum ullibi conspectâ. Atque hæ fue- runt formidines, terriculamenta, turbamenta, ve- xationes, tractiones, percussiones, infessiones ac furiationes equorum & canum, projecturæque va- forum, tegularum, & laterum, importunæ; *Spiri- tûmque*, adjuvari piorum precibus cupientem, vix decentes: sed *Infelicis* potius & *Infestatoris* Signa, ad exemplum Tartareorum Spirituum, humani generis hostium: de quibus scriptum legimus (si- cat aliàs audistis) esse *Spiritus* quosdam, qui ad *Vindictam creati sunt*, & in furore suo confirma- verunt tormenta: & furorem eius, qui fecit illos, placabunt. *Ignis, grando* (pergit porro), *bestia- rum dentes*, & *rhombæa*, vindicans in extermi- nium impios; omnia hæc ad *VINDICTAM* creata sunt. (G.) Et, sicut alio loco denuntiat Spiritus Sanctus; *Armaturum esse Deum Crea- turam, ad ultionem Inimicorum* (H.); sic & hîc contigisse, conjicimus. Ac profectò; quis no- strum

Catharina Damnata.

strum scit pro comperto; Cúrnám ædes subinde quædam, tot Spectris inquietentur? &, quidnam illic, *abominationum inexpiatarum* delitescat? Quis divinect nobis, quidnam tandem, impura hæc *Catharina* deliquerit, cum, aut coram, ancillis vixatis, percusisque? cum, aut coram, fratre dominæ? quid circa canes, equos, stabula, regular, lateres, nocturna vasa? ut in iis proinde tantopere postmodo fureret; atque, ubi *vivens* quondam peccaverat, illic baccharetur & *mortua*? Desolus est, horum omnium exactissimè scire causas. Sed interim tamen, hæc omnia *Catharina* sic hucusque gessit egitque, nondum ut tamen sese, tanquam horum auctorem, clarè aperiret; poterátque negari à pertinaciore quopiam; ad *Catharinam* ista pertinere. Donec paullatim denique non sustinuit porro dissimulare; Seipsam, nec Aliam, esse fuissèque talium turbarum causam, ac machinatricem indubitatum.

VII. Nam, ecce tibi! *Octobris* die septimo, anni ejusdem 1590. hoc est, ipso festo *Dive Marce de Victoria*, seu, profesto *Sancta Birgitta* Vidua (qui dies tunc erat *Mercurii*) ancilla quædam filia, non Cubiculum illud execrandæ memorie locique, in quo puella obierat, sed *Vestiarum ingressa cellam*, vestis indè petendæ asportandæque causâ, quâ ipsa, læto illo festivoque die indueretur: videt oculis vividis, vigilacibusque, vixititer stantem *Catharinam* defunctam; &, cæcis nixam pedum suorum digitis articulisque, sublime sese erigentem, *Vasi* cuidam (arbitro, & istud *nocturnum* fuisse) quod altiore loco situm erat, arripiendo, manum extendere. Et reuera arripuit; arreptumque, retrò manu reducta, lib-

Catharina Damnata.

bravit, in conservam illam conjectura. Sed nimirum famula jactum, in caput suum destinatum, fugâ celeri prævertit: *Vas* autem, sui jactûs scopo delusum, in parietem saxeam, è regione, impactum impetu tanto est; ut, allisû dissiliens, in partes mille diffringeretur. En, Lemurum Infernorum rabiem! en, iterum *Catharina* hujus infelicis, cum *vasis cubicularibus*, nescio quam ob causam, non sine causa negotium!

VIII. Cum autem, hæc ita gesta, *Ancilla*, quam dixi, dilapsa fugâ (postquam ea sine veste, sed non sine formidine, redisset in Palatii cœnæculum) trepida nuntiasset, & ordinè recensuisset: factum est, Dominæ sine dubio pietate; ut lucè posterâ (quæ fuit octava Octobris, ac Divæ *Birgittæ Sacra*, diésque *Jovis*) Sacerrima Christi *Crucifixi imago*, in chartæ folio efformata, *Vestiarum* foribus affigeretur. Quæ tamen illicò, impetu (sicut loquitur historiæ scriptor hujus) uno *avulsâ*, omnium in conspectu, ites est in partes occultâ manu *distracta*. Videres, ac manu palpare, impiæ *Catharina* in Christum *JESUM* (quem moriens execrata erat; quem, nôsse se, negaverat; cujus pronuntiare vel *nomen* saltem dedignata fuerat) Tartareum prorsus *odium*, & (certo quodam modo) Diabolorum in *Crucem* hostilitate rabiosius; cum utique *Diabolis*, nec temerè, nec inefficaciter, insultet Ecclesia, dum, *Crucifixi* Iconas inimicis opponendo, tum dicat, tum scribat: *Ecce, Crucem Domini! fugite, partes adversa!* Cum tamen interim, ad ejusdem signi salutiferi clypeum objectum, hæc *impia* non modò terga tunc non verterit, sed ultrò sacrilegam ei violentiamque manum injecerit. Sed, videlicet

Homi-

Catharina Damnata.

Homines nonnulli, sicut Diabolorum multos vincunt malitiâ, sic & superant in Creatorem Redemptoremque suum malevolentia: verissimi Inimici Crucis Christi: quorum finis, Interitus; quorum Deus, obscenus venter est: & gloria, in Confusione ipsorum. (1.)

IX. Tædebat autem paullatim *Heram*, palatii sui tot ac tam diris monstris exagitari; tristitiaque funesta quædam, domesticorum omnium sentus, edacitate pavoris intestinâ, macerabat. Hujus proinde mœstitiæ discutiendæ nonnihil ac dispellendæ, *Hera* in ejusdem diei (qui, ut dixi, Octobris *Octavus* erat) vespere, aliquantò maturiùs solitò *Cœnam* indixit, opulentiorum more, in hortum seu *Viridarium* palatii. Cœpta *Cœna* jam erat: cum repente, cogitante tale quid nemine, *Later Dimidiatus*, ab inadspectabili coniectus manu, mediam in lancem injectus, impetu tam valido subsedit; ut *Mensam*, cœnæque simul omnem, everteret. Miro mirius! quidnam fædæ hujus meretriculæ, *Lateritius* cum lapidibus, negotii fuerit? Ne verò jactûs istius *lateris* Auctor; *ex ore infantium*, propemodùmque *lateritium* perfecit *Deus* illius evulgationem: & *oculos aperuit pueri, ut videret*; quod *Convivorum* adultorum nemo vidisset. Exclamavit enim *Domina* filiulus *quadrinus*, (& qui *matris* affidebat) cum ejulatu fletuque; *Matercula, Matercula! succurre! tuere me! Catharina, en, præfocet!* Sic vociferanti, continuo mater *thecam, sacris Divorum reliquiis impletam, in collum ac cerviculam* injecit: eoque factò, scelestissimam strangulatricem illam, in fugam (pro eo quidem tempore dièque) verit. Ex quo vel obiter appareat.

Catharina Damnata.

pareat, quàm non tantùm acatholicè, irreverentèrque, verùm etiam sibi suisque perniciosè, agant Patres matrèsq; familias complures; qui consecrata Ecclesiæ periammata, Agni-Dei cereas imagines, & ipsanothecas, omni veneratione prosequendas, totâ subinde Vitâ non gestant (cùm magica tamen appendere sibi, non dubitent) vel amissa casu quodam non continuò restaurare fatagunt: vel suos denique domesticos iis carere, tanquam re supervacaneâ frivolâque, facilè sinèque curâ patiuntur. Et nos adhuc miramur, si Pacem à *Spectris*, à *diaboli*, à *veneficis*, in domibus, lectis, cubilibus, stabulis, cellis, & penetralibus, nullam habemus? cùm præsertim & *vitia* regnent illa, nostris in domibus, ob quæ viri Docti (K.) affirmant, aditum patefieri Dæmonibus: cujusmodi sunt, *Exsecrationes*, *blasphemiae* que *iuges*; *in Fide fluctuatio*; *mysteriorum sacrorum*, & *Ecclesiæ rituum*, *irrisio* vel *tractatio*; *domus pessima disciplina*, *Vitâque*; *frequens ebrietas*; *libido fœda*, *contrâque legem*; *in pauperes immiserordia*; *fraudes* & *usura*; *bonorum iniuste partorum*, (ac nonnunquam *Ecclesiasticorum quoque*) *detentio nefaria*: quæque his similia dissimiliâque flagitia sunt. Sed hæc, occasione *Reliquiarum* illius *Jacri*, puerili collo appensi, hætenus monita perstrictâve sint. nunc nos ipsos cursui narrationis institutæ reddamus.

X. Cùm jam non uno signo satis se superque teter ille *Spiritus* manifestum reddidisset, oculatis quibusdam testibus; Se *Catharina* sceleratos esse Manes; ac turbamentorum castelli finis nullus appareret: metu graviorum, *Domina* palatio seu arce, die proximè subsequenti (qui Octobris

novus,

Catharina Damnata.

nonus, & FERIA sexta fuit) cum suis, ac sibi charioribus, penitus excessit: inque urbem ipsam *Italam* se ex palatio recipiens, ædibus *consobrinæ* sua immigravit. In arce verò, à se desertà, à fanulabus suis animosiores aliquot, custodiæ gratiâ, reliquit. Ex ancillis his, una quæpiam, Octobris die decimo (qui *Sabbatinus* erat) tenebræ scente jam vesperâ, in cellam intrans *dispensatoriâ* seu *Penuariâ* arcis illius; clarissimè se citari à *Catharina defunctâ* audivit. Cum nihil autem responsi redderet vocanti, terrore consternationeque præpediente: denuò hæc, ac certium, ab ea citatur. Quæ (ut fieri solet, ac perest) formidine nimiam concussa, dat in fugam: cellaque *Penuariâ* se protipiens, ad conferens cæteras, anhelans, ac frigidum sudans, recurrit. Quid est? (inquiunt illæ): aut cur præter mortem paves, ac tremis? Quibus illa; *Catharina* (inquit) in *Officina* est *dispensatoriâ*: & ad se veni me, trinâ vocatione, jubet. At illæ; Non fugies (ajunt): ter vocatam, non absistet voce re sæpius; & ubique locorum te (ne dubita) impertura est. Præstat igitur, ut, priusquam profundè noctescat, illaque te vel in tenebris, vel in loco magis solitario, aggrediatur & obruat: nunc potius, ac prior, eam alloquaris. In hunc modum, si aliud nihil proficias, liberabimur nos saltem, omnes, ac familiam reliquam, totam tam diuturnis Spectris. Et quid seis, an non vari possit adhuc? aut, quid locutura tibi sit? At ancilla; Non habeo, (inquit) non reperio me, tantum animi, trepida; ut *Spiritus* infestis colloquar. Deus (ajunt illæ) roborabit te: Deus animos addet, *Deum*, ac *Iesum*, in auxilium adroga.

Catharina Damnata.

advoca. Simúlque conservarum alia quæpiam *Cereum* inflammat consecratum : & ; Hoc, inquit, *lumine benedicto* instructa, jam ad *Catharinam* animosè regredere. At illa ; Si quidem (ait) vestrum aliquæ comites irent. Sola namque nec audeo, nec possum. Tecum igitur pariter & nos vadimus (ajunt, è minùs trepidis ancillæ duæ) : *Crux sacrosancta*, noménque *JESU triumphale*, nos tueantur, *ab inimici potestate!* Sic eunt ; & earum media incedit ea, quæ *nominatim citata* fuerat. *Ancilla* : idque, cum *Cereo* in manu, fiduciaque Christianâ in pectore. Itâ *Penuariam* ingrediuntur *Cellam*.

XI. Verùm, jam eminus cum clamore insano *Catharina* prævertens eas ; *Non sic*, inquit, *non sic!* sed, *tu sola*, quam nominatim advocavi, accede : cæteræ verò abscedant. *Cereum* quoque tuum hunc abjice, (nam torquet me) & sic, hoc ipso in loco, quem designo, sola sta, & ausculta. Videbant autem eam ancillæ, ore præsentiaque vivaci, & familiariter olim notâ, adstantem ; in hunc omnino, quem describam, modum & habitum : quem vos, *puella procaces*, & vos *lasciva* (siquæ ubicunque estis) *scæmina*, intentis, volo, oculis hauriatis. *Caput* (cujus Virgineam coronam tam turpiter *Catharina* prodegerat) loco meretricii ornatûs & capillamenti, totum in flammis erat. *Pedes*, in choreis lascivis nuper exerciti, nec semel fortassis in illectamentum amatorum studiò renudati, stabant in flammarum & ipsi volumine. *Corpus medium*, ac *membra*, quæ velari natura pudorque jubent, *ignitâ* quadam quasi *fasciâ* cingebantur, ad octo vel decem circiter *digitorum* latitudinem ; quæ tamen ipsa *fascia*,

non

Catharina Damnata.

non solum mediam ambibat puellam, sed infera à parte corporis anteriore defluebat in terram flammata quadam proluvie: Videbaturque (inquirit, seu Spitillus; seu Bencius) *Libidinis & commissæ turpitudinis poena quadam & castigatio specialis. Reliquo toto Corpore, ex membrorum articulis, & iuncturis omnibus, flammam emittebat, & cum flammis pariter incredibilem fetorem: qui signatè turpissimorum concubituum erit balsamum & moschus, in tormentis Inferorum; velut ex Apocalypseo vicefimo primo capite, versa octavo colligimus.*

XII. Talis erat, talis adstabat, in tenebrosa cella, *Catharina*: cujus conspectum (quantum ex historia suspicari licet) propiorem, ceteræ conservæ duæ non ferentes, ut iustæ fuerant, utique secesserunt. Illa verò, quæ, principiò statim vocata, cum ardente *Cereo* venerat, præ terrore, pallore, albedine, totiùsque corporis trepidatione, vix consistere pedibus; & adhuc in limine *cellæ penuraria* morari. Cuj infelix *Defuncta*, voce terribili increpitans; *Accede-sis huc iam!* (acclamat) *accede propinquius!* Et; *Quoties ego te* (addit) *evocavi? quid tremis?* In quæ *Ancilla* pavitans; *Bone IESU!* (inclamat) *& quis non horreat; ac contremiscat, aspectu tui tali, tam formidabili?* Dum autem hæc loquitur, & adhuc præ timore, quid rerum agat incerta est: in eandem illam *penoris cellam* descendit (haud dubiè cælo) *puer formosissimus, amictu candido cooperatus: qui ancilla huic animos addidit, hortando; Ne denuò, sicut priùs, fugeret, nève paritaret: sed relictis potiùs sensibus, attenderet, & memoriæ cunctæ cum cura infigeret, quæcum-*

Catharina Damnata.

que ei *Catharina* dictura esset; eâ mente studio-
que, ut posthac eadem aliis quoque omnia, salu-
tarem ad terrorem incutiendum, evulgaret. Ad-
jecit autem; *Tu verò quoque*, ut primùm ex hoc
loco discesseris, ad *Patrem* continuò, ruptâ mo-
râ, propera: tuâque apud eum animæ maculas
omnes liquidâ *Confessione* fac eluas. Dixit
hæc cœlestis puer: & immodicùm terrorem ex
parte magnâ dissipavit. Statimque *Catharina*,
ceptum ad ancillam sermonem prosequens;

XIII. *Novèris* (ait), *me Gehenna addictam*, &
atrocissimâs *Inferorum* suppliciiis excarnificari, *si-
ne fine* plectendam. *Causa* fuit: Quòd, cum
Patris (Samaniegi) me genibus advolverem,
Confessionis peragenda gratiâ, *Levissima* dunta-
taxat peccatilla recensuerim: cuiusmodi sunt; *Quòd*
Garrula essem; *quòd effutirens* subinde, quæ ta-
ceri præstitisset; *quòd in iram* proclivior; & id
genus alia leviusculâ. Quòd autem corpore per
libidinem abuterer: quòd clanculum cum juve-
nibus, & sæpè numero quidem, impudicis congres-
sibus, lascivirem, silentio pertinaci semper invol-
vebam. Hinc incendium hoc meum: hic *Dam-
nationis* meæ sempiternæ fons, hæc causa fuit.
Tu proinde (subjungit porrò) *de meo interitu*
fructum & exemplum carpe. *Disce*, integrè *syncerè*
que confiteri: nullùmque penitus crimen, quod *con-
scientia sua sese obtulerit*, subicere. Equidem,
tanquam *Damnatarum* una, tanquam *Inimica Dei*
& *Cœli*, maluissem ista non revelare; ne *Socia-
rum* damnationis meæ numerus, ex emendatio-
ne peccatricum mulierum, imminueretur. Sed
compellor, ad hæc *evulganda*, vi *Numinis* poten-
tiore: cuius imperio *signatè* mihi iniunctum est.

O 2

nostrati

Catharina Damnata.

nostrati hæc ut sexui publicarem. quem propterea talium in præsentia seriò commonefacio, ut in meum Damnationis Speculum omnes ac singulis vestros oculos defigatis. (Intuemini proinde, intentisq; mentibus expendite, *Catharina* parnesin hanc, ô vos Juvenulæ, præcipuèq; peccatrices: vos quoque, nuptæ matronæq; & viduæ & viri, & adolescentes. Videte *Damnatiois*, in hac puella, sempiternæ *Causam Inchoatricem*, Libidinum *abominations*, & infandos congressus. Deinde, *Causam Promotricem* gehennæ, eamq; graviozem, Alteram: *sacrilegam* nempe patrum scelerum *Taciturnitatem*, aut etiam, effronterum *Negationem*.)

XIV. Dum autem in illis, quæ dixi, vocibus ac monitis *Catharina* est: è turri *Salutationis Angelicæ* pulsus, de more, vespertinus, insonare cepit. Quem non ferens *Damnata*, confestim in Cellæ penuariæ tenebricosum quendam & retrosum angulum digreditur: dein & evanescit. Nam (quod observatu dignum, dilectissimi) neque Demones, neque Damnatorum hominum Spiritus, neque adeò Sagæ volantes, aut in conventibus suis diabolicis congregatæ, ferunt hoc æris Campani signum *Salutandæ Deiparæ*: quo tamen piissimi omnes mirificè excitantur ad fundendas flexibus precibus, & pro Incarnati VERBI divinitimo beneficio gratias Deo agendas. Unde videant, qui nec in domibus quidem suis tunc genua sua flectunt; & insuper, ingeniculantes alios impediunt, irrident, exhibilant, persequuntur, & exagitant: quàm amicum præstent & gratum obsequium *Lucifero*, *Diabolis*, damnatis in Gehenna hominibus, & in terra *Veneficis*? *Quamquam*

Catharina Damnata.

non rarò, qui in hoc genere nimis impiè delin-
quunt, consortii Diabolici magicique seipfos
quoque suspectos reddant; sive jurè, sive injurià.
Quam proinde suspicionem si effugere penitùs
cupiunt, penitùs in posterum sese emendent. Aliter
in *Puero* hoc *Sanctus* (ut piè credimus) *Angelus*.
qui, non nisi *Salutatione Angelicà* ad finem, unà cum
pulsù, perductà, (sub qua ipse cum *Ancilla* con-
stanter permanerat) missionem famulæ dedit;
ad suos redire domesticos jussæ. Quod ipsa con-
festim est exsecuta, digrediens indè, suas ad con-
servas; &, haud dubiè, cætera quoque, (maxi-
mèque, de integrâ statim Exomologesi peragen-
dâ) Angeli mandata exhauriens: *testata* insuper,
gestæ rei publicatione, *maiori minorique* (ut di-
vinis Scripturæ verbis utar) *nihil extra dicens*
(L.), quàm, quæ utrimque, tam ab *Angelo*, quàm
à *Damnata*, dicta perceperat.

XV. Et hæc est illa, quam sic *Delvius* nomi-
nat (M.), *Omni fide contestata, historia*. In qua
sanè, præter *Pestiferos peccatorum mortalium Fru-*
ctus alios, apparent *Pœna* præcipuè *duæ* illæ no-
minatiores. *Altera* quidem; Ut *in hac vita* per-
mitteretur (ob *sacrilegas* utique, in bona adhuc vale-
tudine, *Confessiones*) tandem & morbi supremi tem-
pore, in *Obstinationem* pariter, & *Efficacis* (ad
sincerè confitendum) *Gratia* privationem inci-
dere. *Altera* verò *pœna*, sempiterna *Damnatio*;
conjuncta cum tanto dedecore, etiam *temporalis*:
dum voluit Deus, ut (contra receptum alioquin
in *Damnatis* cæteris morem) publicaretur orbi
toti *Peccatrici* hujus *Reprobatio*; etiam ante su-
premum *Judicii* diem. Quod quidem jure me-
ritissimo factum est. quippe, cum ex ipsius *inve-*
recundis-

O 3

Catharina Damnata.

reculiffima iactantiâ, & propalatione, temerarioties Sacramenti, publicum effet subfequentum scandalum, tum apud alios innumeros, tum veri apud gentes præfertim illas, ad Christum recen traductas (& ideo minoris æstimaturas Sacramentorum Ecclesiæ majestatem, si tam impia illorum violatrix contemptrixque id impunè tollisse censeretur): ingens confestim apud omnes, at plerosque barbarorum, subfequi divinorum possisset mysteriorum vel contemptus, vel abutenti saltem licentia. Debuit ergo, dilectissimi, debuit omnino Damnationis illius, tanquam in *Theatro* quodam, exhiberi publicatio, apparitioque tam portentosa, quantam modò & audistis, & tantum non oculis vestris spectastis: ut, quod delictum publicè fuerat, in publico quoque corrigetur: sicut in similibus loquitur, ac docet, Sacerdos Thomas, in tertia parte, quæstione quinquagesimâ quintâ. (N.)

XVI. Neque tamen hinc, è *Catharina* hujus publicâ sui iactantiâ, de violatâ Confessione, & justissimâ iudè secutâ, *Damnationis* ejus infamatione, sic jam imperitior aliqua sibi blandiatur, aut argumentetur: talia secum ipsa dicendo; *Egredem fateor*: A tempore jam aliquo, aut fortasse multo, simulatè *Confessionis Sacramentum* obsequi peccatâque nonnulla enormiora cœlare soleo. sed in isto tamen, nequaquam me iacto, gloriore: nec illud aliis enuntio, sicut *Catharina*, Immo potius idipsum mecum ipsa deploro frequenter, & ingemisco, singultióque: in occulto me castigo; ingeniculans oro; pauperibus largior; jejuniis meum corpus, & cilicinis vestibus, & flagellis asperis, affligo: ut misericors Deus illa mihi facinora

Catharina Damnata.

facinora (dummodo tamen sine *Confessionis* onere) clementer remittat. Quod, si non faciet, *damnahor.* esto ! modò ne innotescam, sicut innotuit *Catharina* : modò ne nomen meum, & fama integra, traducantur per orbem, sicut *Catharinæ* traductus interitus est. Hæc tu quidem. Sed audi, quid adversum hæc ego. Verum quidem est, nec ego nego; *Damnationis* hanc *propagationem* in impurissima *Catharina* ideò factam; quoniam aliter *scandalum* tam ingens sopiri non facile poterat. quæ, si filuisset de occultis suis, & de occultorum occultatione in *Sacramento Pœnitentia*, sederet illa quidem in *Gehenna* : sed fortasse necdum Interitus illius sempiterni *publicata* Sententia fuisset. *Deus* enim, sicut scriptum est (O.) *cum tranquillitate iudicat, & cum magna reverentia disponit nos,* (parcens, quoad ejus fieri potest, honori nostro). *Verissimum* hoc; sed, non etiam *perpetuum*.

XVII. Sunt enim & *aliarum* exempla, quæ in occultissimo tenebant libidinum suarum *Abominations*; usque adeò, ut putarentur vulgò *Sanctæ*; nec ulli mortalium offendiculum creabant, sive peccando, sive peccata supprimendo. Et nihilofecius *Deus* manifestam fecit viventibus earum talium *Damnationem* æternam. Sic apud *Cremonam* *Matrona nobilis*, oranti pro se *filia* suæ, post septimanas aliquot, à die sepulture, conspicuam sese stitit; specie *porcelli excoriatæ* & igniti, cum fœtore teterrimo: dixitque; *Noveris, me tuam esse maledictam matrem;* quæ *Sanc-tam* videbar, & ex omni parte inculpatam, vitam agere: sed æternis *Gehenna* sum ignibus addicta. *Et cur?* (inquit *filia*) *Cuj mater, Propter* quadam

O 4
Catharina Damnata.

quadam (inquit) enormia detestandaque peccata, quæ ego cum patre quondam tuo (marito meo) foedissimè perpetravi: & præ verecundia nunquam confessa sum. Aliaque subjunxit complura; super arcas & scamna cubiculi sui saliens, ac spurcissima immunditiæ suæ vestigia, toto thalamo relinquens. En, hujus nulla fuit inconstantia, de temerato per sacrilegum silentium Sacramenti, sed potius sanctitatis publicæ species; nominatim verò, ut illius historiae scriptores tradunt, Seraphinus Razius (P.) & Gabriel Inchinus (Q.) nominatim, inquam, in frequentandis assiduo Ecclesiis, in erogandis elemosynis, in omni domestica disciplina, bonos ad mores formandâ. Et tamen illius secuta Damnatio, revelatus Interitus, ac per omnem deinceps Italiam divulgatus est, per Damianum maximè Bousfolium, Verni Jesuini tunc, in diœcesi Cremonensi. Concionatorum qui Apparitionis immunda illa, de quibus dictum est, vestigia, suismet ipse oculis inspexit: & inspicere se, palàm professus est.

XVIII. Sed, quidquid de hoc fiat; tamen non promulgetur nunc, in hac vita, Damnatio tua: ibi quidem certò certius proclamabitur, in die illo magno. Tantisper, in Gehenna tu sedebis; æternum sessor. Et nondum ista te movent? Movent (ait): Sed ego sum in Igne multò graviore, siquando confiteri foeditates meas occultas conor. & idcirco, In illa Gehenna flamma, quam in isto pudoris & erubescentiæ incendio, torquet malo. O, te millies, iterumque millies, insanam ac stupidam! quæ, parvum ut malum evites, malorum omnium atrocissimum eligis! Tu mentis compositus: tu, quid præoptes, intelligis? Tu, quid Gehenna

Catharina Damnata.

Gehenna fit, nôsti? Utinam quidem, ô utinam scires! O, si cognovisses & tu; & quidem in hac die tua, qua ad pacem tibi! nunc autem abscondita sunt ab oculis tuis. (R.) Infernum inquam, & stagnum Tartareum, & mare flammeum, & lacum horribilem, flagrantem igne, sulphure, & pice: Lacum, sine mensura profundum, sine fundo immensum; plenum ardore incomparabili, refer- tum dolore inennarrabili: ubi miseria, ubi tenebræ, ubi ordo nullus, sed sempiternus horror: ubi dolentium nulla nec die, neque nocte, requies: ubi (quod abhinc octavo die dixi; sed dicendum tamen, ac repetendum, millies est) fletus, & clamor, & ejulatus, & cruciamenta, & terror, ac tremor, & tonitrua fulminaque divini furoris, & diabolorum torquentium assidua verbera, & conscientia verminantis continua laniena, & omnis boni certissima desperatio, omnisque mali præsentissima semper præsentia: ubi denique perpetuum est Nolle, illius, quod Semper habebis; & sempiternum Velle, illius, quod habitura Nunquam es. (S.): ubi, ad summam, tormentorum æternitas; & Redemptio in Inferno nulla. quod, quantum & quale est? Nimirum, In flammis intolerabilibus tanta tamque diuturna sæculorum omnium, & omnis ævi, Cruciatio; ut, si Cælum omne, terramque, immò mundi machinam universam, à centro Gehennæ ad Empyrii Usque cœli Summitatem, granis sabuli minutissimis impleres, & unicujque granorum ejusmodi, tot Annorum (immò & Sæculorum) myriadas, aut etiam milliones, assignares, quot in Oceano vastissimo, & in omnibus æquoribus, & lacubus, & fluviis, ac rivis, & fontibus, guttulæ sunt: Diuturnitas illa tormen-
torum

O 5
Catharina Damnata.

rorum Infernalium (consumpto illo tam inexorabili numero & computatione, omnibusque illis annorum ac sæculorum millionibus exactis) *initium* quidem haberet; *medium* autem, nunquam; &, omnium *minimè*, *finem* atque consummationem pœnarum. *Converte nos* igitur, ô, Deus, *salutaris noster!* &, ut perfectè pœniteamus ac confiteamur; *iram tuam* (quâ sacrilegè diu peccata sua cœlantes, interdum *in illo* quoque momento, *ex quo pendet - Æternitas*, Efficaci tuâ Gratiâ destituis) à nobis *averte!* (T.)

TESTIMONIA.

[A.] Capit 33. vers. 14. [B.] Luca 16. v. 27.
[C.] Sapientia 2. v. 1. [D.] ad Roman. cap. 11.
vers. 33. & Psal. 35. v. 7. [E.] versu. 1. & 4.
[F.] Vide, de his doctè differentem, Martin. Delrium lib. 2. disquisit. magic. quest. 26. sect. 5. tit. 1. [G.] Ecclesiastici 39. vers. 33. & seqq. [H.] Sapient. 5. v. 18. [I.] ad Philippens. 3. v. 18. & 19. [K.] vide Delrium, lib. 3. disquisit. part. 1. quest. 7. sect. 1. [L.] Actor. 26. vers. 22. [M.] Disquisitionum magicar. lib. 2. quest. 26. sect. 1. [N.] artic. 1. ad 1. [O.] Sapient. 12. vers. 11. [P.] In hortulo exemplorum, titulo de Confessione cap. 3. [Q.] Gabriel Inchinus, de 4. Novissimis. [R.] Luca 19. vers. 42. [S.] S. Bernardus, de Consideratione, ad Eugen: Papam. [T.] Psal. 33. vers. 5.

Persistit

Catharina Damata,